

Sygn. akt I ACa 933/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess <i>SSO del. Sławomir Jamróg</i>
Protokolant:	st. prot. sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa D. V.

przeciwko Spółce Mieszkaniowej (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 maja 2012 r. sygn. akt I C 1390/07

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że datę „17 maja 2012r.” zastępuje datą „8 lutego 2007r.”;**
- 2. oddala apelację powódki w pozostałej części oraz apelację strony pozwanej w całości;**
- 3. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 346,50 zł (trzysta czterdzieści sześć złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 4. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz pełnomocnika adwokata I. E. z Kancelarii Adwokackiej przy ul. (...) w K. kwotę 1107 zł (jeden tysiąc sto siedem złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt I ACa 933/12

UZASADNIENIE

D. V. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu wniosła o zasądzenie od Spółki Mieszkaniowej (...) Spółki z o.o. w K. odszkodowania i zadośćuczynienia w kwocie 80000zł w związku ze szkodą odpowiednio majątkową i niemajątkową

doznaną na skutek zalania w dniu 21 lutego 2006r. zajmowanego przez nią mieszkania. Żądała też zasądzenia odsetek ustawowych od daty zdarzenia. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 21 lutego 2006 r. po powrocie z sądu i od lekarza do lokalu zastała zalany pokój i przedpokój. Na skutek zalania zniszczeniu uległy: komoda kalwaryjska x płyty (...), wersalka, fotele, modem do komputera, maszyna elektroniczna do pisania (...), „rozdzielka” niemiecka, dokumenty sądowe, pisma i odpisy orzeczeń, które „pławiły” się przez 7 godzin w wodzie 2,5 cm. Nie było to pierwsze zalanie, za które odpowiada strona pozwana ale kolejne po wcześniejszej naprawie kaloryfera. W dacie zdarzenia powódka była w złym stanie zdrowia, wymagała spokoju a zdarzyła jej się stresogenna sytuacja. Mimo mrozu musiała zbierać wodę i wietrzyć podczas mrozu mieszkanie. Doszło do zwarcia elektrycznego i konieczności wezwania służb. Naprawa trwała długo ok. miesiąca wobec problemów z oceną kto ma likwidować szkodę. W dalszym toku postępowania powódka wskazała, że zawór naprawiono wcześniej ale to było usunięcie przyczyny a nie skutków awarii. Musiała w związku z tym korzystać z telefonu co spowodowało dodatkowy koszt ok. 200zł. Istniała konieczność wymiany podłogi i malowania. Podniosła cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości jakie znosiła w okresie leczenia jak też cierpienia psychiczne polegające na ujemnych odczuciach wynikających z rozstroju zdrowia, związanych z faktem, że wówczas była po złamaniach i zatruciu a musiała znosić niedogodności stanowiące skutek partactwa strony pozwanej. Powódka wnosiła o przeprowadzenie dowodu z biegłego reumatologa i psychiatry na okoliczność pogorszenia jej stanu zdrowia na skutek zalania.

Strona pozwana Spółka Mieszkaniowa (...) Spółka z o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Przyznała, że doszło do awarii grzejnika c.o. poprzez rozszczelnienie rury na łączniku rura- zawór. Wskazała, że Zarząd (...) niezwłocznie powiadomił pozwanego a pracownik pozwanej spółki w dniu 22 lutego 2006r. dokonał naprawy co pozwana przyznała w piśmie z dnia 27 lutego 2006r. Podniosła też, że powódka mieszka w lokalu stanowiącym zasób mieszkaniowy Gminy i z pozwaną spółką nie łączy jej stosunek zobowiązaniowy. Budynek został przekazany Gminie w grudniu 2003r. na podstawie umowy sprzedaży. Został podpisany protokół, w którym stan instalacji został przyjęty bez zastrzeżeń. Za stan techniczny urządzeń w tym instalację c.o. odpowiada Gmina i ponosi ona odpowiedzialność z tytułu usterek względem najemców. Ponadto pozwana z ostrożności zakwestionowała wysokość szkody i brak związku pomiędzy wskazanymi uszkodzeniami a zdarzeniem, kwestionując istnienie przesłanek odpowiedzialności deliktowej.

Wyrokiem z dnia 16 maja 2012r. Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił żądanie w części tj co do kwoty 4196,27zł a w pozostałej części oddalił powództwo. Przyznał wynagrodzenie pełnomocnikowi z urzędu w kwocie 4623,63zł i zasądził od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 2095,01zł tytułem części kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 21 lutego 2006r miała miejsce kolejna awaria w lokalu powódki i zalanie mieszkania przy ul. (...) w K. . Przyczyna awarii tkwiła w nieszczelności instalacji wynikającej z wadliwego montażu jak i wadliwości elementów głowicy i kaloryfera. Strona pozwana została powiadomiona o tym fakcie niezwłocznie. Doszło do likwidacji nieszczelności w dniu następnym. Strona pozwana ale także ubezpieczyciel Gminy zostali wezwani do usunięcia skutków awarii.

Budynek stanowi własność Gminy. Pozwana jest najemcą. Zgodnie z umową najmu ją obciąża naprawa i konserwacja podłóg. Na skutek wypadku trwałemu uszkodzeniu uległa wierzchnia warstwa paneli co wiąże się z koniecznością wymiany uszkodzonej części. Koszt demontażu i wykonanie nowej wynosi 2268,81zł netto.

Wartość strat w ruchomościach powódki a to przedłużacza, pokrowca na materac, komody wersalki i ławy wynosi 1133zł brutto. Sąd ustalił też, że powódka oddała do naprawy własną nową maszynę (...)Wykonujący naprawę J. M. wypożyczył powódce na czas naprawy swoją nową maszynę. Ta uległa uszkodzeniu a koszt naprawy jest nieopłacalny. Powódka i M. doszli do porozumienia, w skutek którego J. M. zatrzymał na własność urządzenie powódki a ta nabyła własność uszkodzonego urządzenia. Wartość szkody z tytułu uszkodzenia maszyny wynosi 700zł.

Te okoliczności sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dowodu z opinii biegłych i świadków. Na podstawie opinii biegłych lekarzy Sąd ustalił, że obecny stan zdrowia powódki nie ma związku ze zdarzeniem tzn pogorszenie

stanu zdrowia nie miało związku z zalaniem mieszkania. Sąd Okręgowy pominął dowód z zeznań świadka P. wobec niewskazania adresu oraz oddalił wnioski o przesłuchanie świadka N. i T. uznając, że wskazana teza dowodowa jest nieprzydatna dla rozstrzygnięcia. Oddalenie wniosku dowodowego z zeznań rzeczownika praw pacjenta i lekarza psychiatry M. oraz z ponownego przesłuchania biegłych Sąd uzasadnił tym, że wniosek zmierzał do zdezawuowania opinii a nie do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla sprawy. Także wnioski dowodowe zgłoszone w temacie rybników sąd uznał za nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Sąd odwołał się do art. 415 k.c. i 429 k.c. i uznał, że stanowią one podstawę odpowiedzialności strony pozwanej. Istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy niedbałym montażem i wynikająca z tego awaria a zniszczeniem rzeczy powódki. Wartość szkody określa koszt przywrócenia rzeczy do używalności ewentualnie wartość ruchomości, których nie da się lub nie oplaca się naprawić. Strona pozwana odpowiada też za firmę, która nieskutecznie dokonywała naprawy po pierwszym wycieku.

Uzasadniało to zasądzenie kwoty określonej w wyroku z odsetkami od dnia wyrokowania albowiem wartość szkody określono na chwilę orzekania. Za niezasadne Sąd uznał żądanie zadośćuczynienia w oparciu o art. 445 i 444k.c. wobec brak adekwatności pogorszenia stanu zdrowia psychicznego powódki i zaostrzenia dolegliwości reumatologicznych ze zdarzeniem. Uzasadniając obciążenie strony pozwanej kosztami sądowymi w wysokości 2095,01zł Sąd odwołał się do art. 100 k.p.c. i wskazał, że na tę kwotę składają się 232zł opłaty sądowej od uwzględnionej kwoty roszczenia oraz 1863,01zł tytułem brakującej zaliczki na koszt opinii biegłych od spraw wyceny mienia i oceny stanu technicznego. Kosztami opinii biegłych lekarzy Sąd obciążył Skarb Państwa wobec zwolnienia powódki od kosztów sądowych. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu wynikała z §2 pkt 1 i 2, 6 pkt 6 w zw. z §19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).

Apelację od tego orzeczenia złożyły obie strony.

Strona pozwana zaskarżyła wyrok w części zasądzonej wnosząc o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 233§1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz brak rozważenia materiału dowodowego i przyjęcie spełnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej a ponadto naruszenie prawa materialnego a to art. 415k.c. i art. 429 k.c. poprzez ich zastosowanie. Skarżąca z ostrożności zakwestionowała także ustalenie wysokości szkody na kwotę 4623,63zł, zarzucając naruszenie art. 233§1 k.p.c. oraz podniosła naruszenie art. 6a pkt 3b ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2005r. Nr 31 poz. 266 ze zm.) poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że obowiązek wymiany podłogi wykonanej z paneli obciąża najemcę mimo, że umowa określała, że obciąża go jedynie konserwacja i naprawa. Dodatkowo strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na nieobciążeniu powódki kosztami zastępstwa prawnego i obciążeniu pozwanej kosztami opinii biegłych mimo, że ta wygrała w 95%. Zarzuciła także naruszenie art. 328§2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu podstaw odstąpienia od obciążenia powódki kosztami. W uzasadnieniu apelacji strona pozwana wskazała, że awaria i rozszczelnienie grzejnika nie były spowodowane bezprawnym, zawinionym działaniem pozwanej. Brak bezprawności i winy wyklucza zastosowanie art. 415k.c. Ponadto strona pozwana zwróciła uwagę, że jest osobą prawną i zastosowanie może mieć art. 416k.c. a nie art. 415 k.c. Organom pozwanej nie można przypisać nagannego działania, w braku ewentualnego polecenia nieprawidłowego montażu instalacji czy też niefachowej naprawy. Zdaniem tej skarżącej z opinii biegłego nie wynika wadliwość wykonania instalacji a sam biegły stwierdził, że nie można na obecnym etapie stwierdzić takiej wadliwości. Przyczyna nieszczelności mogła być więc samoistna. Także nie stwierdzono niewłaściwej naprawy. Strona pozwana podniosła także brak dowodów, że przedmioty uszkodzone były własnością powódki oraz dowolność wyceny wartości uszkodzonych ruchomości w tym przedłużacza i pokrowca materaca, które nie były przedmiotem oględzin i maszyny, która nie była przedmiotem wyceny biegłego.

Powódka zaskarżyła wyrok w pkt I w zakresie odsetek żądając zmiany wyroku w tej części i zasądzenie odsetek od daty zdarzenia oraz w pkt III żądając uchylenia wyroku w tej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzuciła naruszenie art. 217 §2 k.p.c. , art. 224 k.p.c. ,227 k.p.c. 233§1 k.p.c. , 286, art. 328§1k.p.c. , 235 k.p.c. 286 k.p.c. poprzez odmowę przesłuchania biegłych pomimo, że strona powodowa złożyła zarzuty do opinii co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowych ustaleń faktycznych i błędnego przyjęcia , że pogorszenie stanu zdrowia psychicznego jak i zaostrzenie dolegliwości reumatycznych pozostawało w adekwatnym związku przyczynowo- skutkowym. Nadto zarzuciła naruszenie prawa materialnego a to art. 417 k.c. 444 k.c. 361k.c. 4i 48 k.c. poprzez uznanie , że brak jest szkody na zdrowiu i adekwatnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zalaniem a szkodą na zdrowiu a ponadto naruszenie art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez niedochowanie zasad rzetelnego procesu co przełożyło się na nierozpoznanie istoty sprawy. Zdaniem samej skarżącej i jej pełnomocnika opinia biegłej C. nie odnosi się do ustalenia rozstroju zdrowia na skutek zalania lecz do intymnych spraw powódki , w tym schorzeń sprzed 40-tu lat . Opinia ta stanowi niedopuszczalny personalny atak na powódkę, ingerencję w życie rodzinne i prywatne powódki ,naruszenie dóbr osobistych powódki podlegających ochronie na podstawie art. 23k.c. i 24 k.c. Treść opinii zawierała powołanie zbędnych faktów z przeszłości kształtując negatywny obraz powódki . Powódka miała wiele pytań do biegłej a jej prawo ograniczono oddalając wnioski o przesłuchanie . Szkada na zdrowiu powódki istnieje lecz nie została przez biegłych rozpoznana kompleksowo. Stan zdrowia powódki winien ocenić zespół biegłych. Biegła K. – S. bazowała na opinii R. i nie widziała powódki. Właściwy do wydania opinii był endokrynolog , nie została przesłuchana dr M. , nie ściągnięto też akt I C (...)ani akt z przychodni z al. (...) w K. , w której powódka przechodziła intensywne psychiatryczne leczenie. Leczenie reumatologiczne było prowadzone także w tej przychodni oraz w przychodni przy ul. (...) w K. i Instytucie (...) w W. przy ul. (...) . Dokumentacja lekarska została dołączona do akt sprawy I C (...). Skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu z tej dokumentacji i uzupełnić dowód z opinii biegłych, w tym poprzez powołanie biegłego endokrynologa. Sama powódka zarzuciła nadto , że biegła nie zrozumiała terminu „rozstrój zdrowia”, i błędnie pominęła, że stres wpływa na pogorszenie schorzeń reumatologicznych i nadmierną produkcję cholesterolu a więc na pogorszenie stanu zdrowia . Opinia biegłej C. będąca pomówieniem została przepisana z zaświadczenia wydanego dla potrzeb postępowania karnego . Biegła C. ujawniając dane dotyczące dzieciństwa powódki jej rodziny oraz przeżyć skarżącej dokonała niedopuszczalnej ingerencji w sferę przeżyć psychicznych i naruszając uczucia w analogiczny sposób jak uczynił to funkcjonariusz M. z sposób bezprawny co stwierdzono w sprawie (...). Także opinia biegłej (...) - S. zdaniem skarżącej jest kłamliwa i powiela opinię biegłej C. . Obie opinie świadczą o negatywnym stosunku biegłych do powódki. Powódka zwróciła też uwagę , że w chwili zalania była po wypadku (noga w gipsie) i w trakcie zatrucia, podkreśliła fakt wietrzenia mieszkania przez trzy dni i używania wiader w okresie zimy a także fakt pojawienia się rybików , jak też podkreśliła swoje cierpienia fizyczne i psychiczne z tym związane. Wskazała, że pozostaje w stałym i długotrwałym stresie co winno zostać stwierdzone przez zespół biegłych z udziałem endokrynologa. Rozstrój zdrowia nie leczony pogłębia się , Sąd nie ustosunkował się do jej wniosków dowodowych w tym akt I C (...)oraz pozbawił ją prawa do obrony uniemożliwiając oświadczenia od momentu zgłoszenia się pełnomocnika i nie doręczając jej uzasadnienia.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego i zważył co następuje:

Nie zachodzi naruszenie art. 233§1 k.p.c. Ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy zarówno w zakresie ustalenia szkody majątkowej jak i związku przyczynowo- skutkowego pomiędzy niestarannym montażem i użyciem wadliwych materiałów oraz wadliwą naprawą a szkodą majątkową powódki była logiczna i miała oparcie w zeznaniach biegłego K. k-499/2 . Za przyjęciem wadliwości montażu przemawia także fakt , że do wycieku doszło na złączce a nie przy regulatorze co wyklucza uszkodzenie wynikające z nieprawidłowego użytkowania regulatora ciepła. Z uwagi na okoliczność , że do zdarzenia doszło niedługo po oddaniu budynku do użytkowania, a więc jeszcze w okresie gwarancji sprzedawcy należy przyjąć domniemanie faktyczne, że źródło przecieku tkwiło w nieprawidłowym montażu lub użyciu wadliwych materiałów . Zwrócić też należy uwagę , że był to kolejny wyciek i naprawa okazała się nieskuteczna co potwierdza wnioski biegłego , że nie był to przypadkowy wyciek lecz niedbalstwo wykonawcy i ewentualnie naprawiającego co obciąża stronę pozwaną. Także nie można zarzucić Sądowi Okręgowemu naruszenia zasad doświadczenia życiowego przy wyliczeniu kosztów restytucji uszkodzonych ruchomości. Z zeznań świadków jak też z dokumentów urzędowych (policja i straż pożarna) wynika niewątpliwie , że doszło do zwarcia instalacji

elektrycznej co potwierdza zeznania świadków i wnioski opinii , z których wynika, że trwałemu uszkodzeniu uległy urządzenia elektryczne . Także z punktu widzenia kryteriów racjonalności nie budzą wątpliwości przyjęte przez Sąd w oparciu o opinię biegłego Z. koszty naprawy sprzętów urządzenia domowego i naprawy podłogi. Zasada swobodnej oceny dowodów dawała też podstawy do ustalenia wartości uszkodzonej maszyny w oparciu o zeznania fachowca zajmującego się naprawą sprzętu tego typu. Uszkodzona w wyniku zdarzenia maszyna była nowa. Porozumienie pomiędzy świadkiem M. a powódką , w wyniku którego doszło do zatrzymania maszyny powódki w zamian za przeniesienie na nią własności maszyny uszkodzonej było dopuszczalne przy uwzględnieniu , że to powódka była obciążona ryzykiem związanym nawet z przypadkowym uszkodzeniem powierzonej jej przez M. maszyny. Powódka więc przenosząc na M. własną maszynę zwolniła się z długu a w jej majątku powstał uszczerbek o wartości odpowiadającej wartości maszyny wg stanu sprzed zdarzenia. Sąd Apelacyjny podziela też stanowisko Sądu Okręgowego o braku adekwatności związku pomiędzy wadliwością montażu i naprawą a stanem zdrowia powódki. Adekwatny związek to związek typowy. Normalny , typowy związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. między określonym zdarzeniem a szkodą zachodzi wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest normalnym następstwem tego rodzaju zdarzeń (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 listopada 2002r. sygn.. akt I CKN 1215/00 LEX nr 78330) . W tym kontekście bezprzedmiotowe są zarzuty co odmowy dopuszczenia dowodu z dodatkowego przesłuchania biegłych, uzupełnienia dokumentacji lekarskiej czy przesłuchania lekarza prowadzącego. Zasady doświadczenia życiowego nie pozwalają na uznanie , że normalnym typowym następstwem niedbalstwa montera instalującego czy naprawiającego łącznik c.o. (stanowiącego źródło przecieku) jest istotny wpływ na zdrowie człowieka. Oczywiście z taką sytuacją zawsze połączone są niedogodności i stres jednak ewentualny wpływ na pogorszenie zdrowia psychicznego jak i dolegliwości reumatologiczne nie jest zjawiskiem typowym. Zarzuty do opinii biegłych lekarzy i zawarte w apelacji wnioski zmierzające do wykazania , że stan zdrowia powódki w ostatnim okresie się pogorszył nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zupełnie zaś nie mają znaczenia zarzuty odnoszące się do ujawnienia tajemnicy lekarskiej przez biegłą C. . Nie ma więc żadnych podstaw do uwzględnienia roszczenia rekompensującego krzywdę powódki . Na marginesie tylko trzeba zauważyć , że nie istniała konieczność uzupełniania dowodów z opinii biegłych lekarzy , które są jasne i nie wymagają uzupełnienia poprzez dodatkowe przesłuchanie a stanowisko biegłych powołujących się na istnienie problemów psychicznych i schorzeń reumatologicznych powódki jeszcze przed zdarzeniem potwierdzają zaświadczenia k-111-117. Ewentualny związek pomiędzy zdarzeniem a stanem zdrowia powódki byłby więc dalekim powiązaniem atypowym i niezwykłym , który w normalnym układzie stosunków nie występuje. Tym samym nie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego dotyczących ochrony dóbr osobistych i zadośćuczynienia.

W świetle ustalonych w sprawie okoliczności prawidłowe było przyjęcie przez Sąd Okręgowy odpowiedzialności strony powodowej za niedbalstwo montażystów jedynie za szkodę majątkową. Montaż wadliwego urządzenia , które stanowi zagrożenie dla mienia może być uznane za czyn niedozwolony (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980r. sygn.. akt III CZP 50/80 OSNC 1981/11/205). Takie niedbalstwo oznacza winę o jakiej mowa w art. 415 k.c. Nie ma znaczenia czy montażu i następnie nieprawidłowej naprawy dokonywał pracownik pozwanej czy też firma zewnętrzna . Spółka (...) ponosi odpowiedzialność za wybór materiałów używanych do instalacji. Za niedbalstwo swoich pracowników odpowiada na podstawie art. 120§1k.p. . Za niedbalstwo zaś innych podwykonawców czy firmę dokonującą naprawę odpowiada na podstawie art. 429k.c. Jest to tzw. „domniemana wina w wyborze” pozwanej , stąd zarzut co do niewykazania winy organu nie jest zasadny. Sąd pierwszej instancji słusznie podał, że strona pozwana nie wykazywała braku winy w wyborze czy zleceniu czynności innym profesjonalistom. Powyższe oznacza odpowiedzialność deliktową pozwanej spółki w granicach wynikających z art. 361§1 i 2 k.c. tj za uszkodzone ruchomości i uszkodzenie podłogi. Fakt , że lokal którego częścią składową jest podłoga nie stanowi własności powódki nie zwalnia strony powodowej z odpowiedzialności . Ewentualna szkoda właściciela nie wyklucza jednoczesnej szkody najemcy , który jest ograniczony w możliwości korzystania z przedmiotu najmu i to jego bezpośrednio dotyka ograniczenie użytkowe czy estetyczne podłogi. Nadto w tym przypadku to powódka zgodnie z umową najmu obowiązana jest do napraw podłogi. To , że biegła uznała, że dla prawidłowej naprawy konieczne jest wymiana elementów podłogi nie zmienia faktu, że jest to tylko przyjęty sposób naprawy. Wymiana podłóg o jakiej mowa w powołanym w apelacji art. 6a ust. 3 pkt3 lit. b ustawy o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego obciążająca wynajmującego dotyczy wymiany w zakresie nieobciążającym najemcę a

więc w zakresie wymiany nie związanej z naprawą uszkodzeń . Przepis ten dotyczy wymiany koniecznej w związku z normalnym zużyciem po okresie przewidywanej zwykłej używalności podłogi a nie w związku z jej uszkodzeniami wynikającymi z innych zdarzeń. Powódka ma więc prawo do żądania zasądzenia sumy pieniężnej odpowiednio do wartości uszkodzonych rzeczy i kosztów przywrócenia do stanu poprzedniego tych rzeczy , które da się naprawić (art. 363§1k.c.). Strona pozwana winna zapłacić zasądzoną kwotę od dnia wezwania do zapłaty a nie od daty zdarzenia. Wezwaniem tym przypadku było doręczenie odpisu pozwu w dniu 7 lutego 2007 k- 97. Wcześniejsze wezwanie do zapłaty skierowane do ubezpieczyciela Gminy Miejskiej K. nie odnosi skutku względem Spółki (...) Z zasady świadczenie odszkodowawcze jest świadczeniem bezterminowym (art. 455k.c.) . Brak jest okoliczności pozwalających na przyjęcie jak chce powódka wymagalności roszczenia od dnia zdarzenia. Brak jest też ustaleń, że pomiędzy datą wezwania do zapłaty a data ustalenia wartości doszło do istotnej zmiany wartości pieniądza a do takiej sytuacji odnosi się stanowisko dotyczące zasądzania odsetek od dnia ustalenia wysokości odszkodowania. Nie było więc też podstaw do zasądzenia odszkodowania od dnia wyrokowania. Tylko w nieznacznym więc zakresie apelacja powódki jest uzasadniona co skutkowało zmianą orzeczenia w zakresie daty odsetek na podstawie art. 386§1k.c. Apelacja powódki w pozostałej części w tym dotyczącej żądania dalszych odsetek od daty zdarzenia oraz żądania zadośćuczynienia nie jest zasadna . Brak adekwatności związku przyczynowo skutkowego pomiędzy zdarzeniem a stanem zdrowia powódki nie pozwala na przyjęcie naruszenia art. 444 k.c. i art. 445 k.c. Apelacja strony pozwanej nie jest zaś zasadna w całości . Zarówno zarzuty kwestionujące zasadę odpowiedzialności jak i wysokość szkody majątkowej nie zostały uwzględnione z przyczyn wyżej wskazanych. Nie są także zasadne zarzuty dotyczące kosztów procesu. Obciążenie strony pozwanej kosztami opinii biegłych z zakresu i szacowania szkód majątkowych było prawidłowe skoro dowody te były powiązane z ustaleniami dotyczącym źródła szkody majątkowej a żądanie w tym zakresie zostało uwzględnione w przeważającym zakresie. Odnośnie zaś zarzutów dotyczących wynagrodzenia pełnomocnika i przegrania pozwanej w zakresie żądania zadośćuczynienia trzeba zauważyć , że mimo braku szczegółowego uzasadnienia w tej części nawet pozwana nie ma wątpliwości, że doszło do odstąpienia od obciążenia pozwanej tymi kosztami. Podstawę w tym zakresie stanowił art. 102k.p.c. Podstawy dla tego odstąpienia są dla sądu drugiej instancji czytelne w świetle podstaw zwolnienia powódki od kosztów sądowych i ustanowienia adwokata z urzędu jak też ustaleń dotyczących trudnej sytuacji życiowej i zdrowotnej D. V.. Sąd Okręgowy może takie okoliczności uwzględnić i nie obciążyć strony kosztami. Hipoteza przepisu art. 102 k.p.c., odwołująca się do występowania "wypadków szczególnie uzasadnionych", pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny w tym przedmiocie (tak SN w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2012r. sygn.. akt III CZ 17/12 LEX nr 1164739) . Apelację strony pozwanej oddalono więc w całości a pozwanej w zasadniczej części na podstawie art. 385k.p.c. Powyższe skutkowało odpowiednim orzeczeniem o kosztach postępowania apelacyjnego wg zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na tym etapie postępowania. Każda ze stron winna zwrócić przeciwnikowi koszty związane z udziałem w sprawie pełnomocnika przeciwnika, odpowiednio do wartości zaskarżenia własnej przegranej apelacji. Powódka winna więc zwrócić stronie pozwanej wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900zł wg stawki wskazanej § 6 pkt 4 w zw. z §13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002r. Nr 163 poz. 1348 ze zm.), a strona pozwana winna zwrócić powódce kwotę 553,50zł (z uwzględnieniem VAT) wynikającą z § 6 pkt 3 w zw. z §13 ust. 1 pkt 2 cyt. Rozporządzenia. Różnica tych kwot tj 346,50zł została więc zasądzona od powódki na rzecz strony pozwanej w oparciu o art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391§1k.p.c. Nie było podstaw do odstąpienia od obciążenia powódki tymi kosztami , gdyż świadomość motywów rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji winna wpływać na ocenę ryzyka wniesienia środka odwoławczego. O przyznaniu od Skarbu Państwa wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu, które nie zostało pokryte nawet w części orzeczono przy uwzględnieniu § 6 pkt 4 i §13 ust. 1 pkt 2 cyt. Rozporządzenia , powiększając je o należny podatek od towarów i usług.